

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: I.P. , nar. ..., bytem ...
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, sídlem Křížová
25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 5.2.2019 proti rozhodnutí žalované ze dne 7.1.2019 č.j. ..., o
invalidní důchod

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 5.2.2019 se žalobkyně domáhala přezkoumání **napadeného rozhodnutí žalované ze dne 7.1.2019 č.j. ...**, protože s ním nesouhlasí, neboť dle jejího názoru zdravotní stav, který popsala, odpovídá nadále invaliditě prvního stupně, když se oproti stavu v roce 2015 zhoršil. Dále namítala, že na jednání v I. stupni nebyla přizvána, takže si nemohli učinit odpovídající představu o jejím zdravotním stavu, tudíž rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Závěrem proto požadovala zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 7.1.2019 i předcházejícího rozhodnutí ze dne 11.7.2018. (K žalobě připojila mimo jiné i kopii napadeného rozhodnutí.)

2. **Napadeným rozhodnutím ze dne 7.1.2019 č.j. ...** žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila **rozhodnutí ČSSZ č.j. R-11.7.2018 – ... ze dne 11.7.2018**, jímž jí byl ode dne 6.8.2018 odňat invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 25.6.2018 již není invalidní, jelikož její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 15%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 7.1.2019 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 2.1.2019 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu A, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 20-35%; žalobkyni byla přiznána dolní hranice 20%, která ve smyslu § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo možno námitkám žalobkyně vyhovět.
3. Z obsahu vyžádaného **posudkového spisu OSSZ Plzeň-město** vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 25.6.2018 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 2.1.2019 soud zjistil, že žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu A, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti lékařem OSSZ 15% (ve smyslu § 4 odst. 1 citované vyhlášky byla míra poklesu 20% snížena o 5%); naproti tomu lékař ČSSZ stanovil míru poklesu 20%, která ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nebyla změněna; datum zániku invalidity bylo stanoveno shodně 25.6.2018, tj. den jednání OSSZ.
4. **Žalovaná dne 22.2.2019** ve svém obsáhlém vyjádření k žalobě uvedla mimo jiné, že s ohledem na námitky žalobkyně a skutečnost, že se jedná o posouzení zdravotního stavu vyžadující odborné lékařské posouzení, byl navržen důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb.; dále žalovaná sdělila, že i nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 7.1.2019 a navrhla soudu zamítnutí žaloby, nebude-li žalobkyně nadále uznána invalidní. Ze zasláního **dávkového spisu** vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 7.1.2019 bylo žalobkyni doručeno dne 21.1.2019.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po **jednání konaném dne 24.4.2019**, když jednání byla přítomna žalobkyně za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, v jehož závěru komise uvedla, že k **datu vydání napadeného rozhodnutí**

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

žalobkyně nebyla invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně shodně s lékařem OSSZ a ČSSZ dle kapitoly XIII, oddílu A, položce 1b) přílohy vyhlášky 20% a tato míra poklesu ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna. Komise uvedla, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobkyně je arthrosa obou kolenních kloubů s větším postižením vlevo a děza pravého hlezna, kde původně byla v roce 2005 implantována pro poúrazovou arthrosu TEP, následně v roce 2010 pro přetrvávající otoky, bolest a paraartikulární osifikace byla TEP extrahována a byla provedena děza. Dále komise uvedla, že u žalobkyně se jedná o středně těžké postižení s funkčně významným postižením kolenních kloubů, více vlevo, a pravého hlezna. I když jsou degenerativní změny v obou kolenních kloubech těžkého stupně dle posledního rtg vyšetření, klinicky jsou pohybové schopnosti v kolenních kloubech zachovány v dobrém rozsahu, vlevo funkční omezení o 1/3, vpravo funkčně v mezích normy, v pravém hleznu je pohyb 0 pro provedenou dězu. Zjištěné funkční omezení snižuje celkovou výkonnost a některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi, schopnost vykonávat výdělečnou činnost odpovídající tělesným, smyslovým a duševním schopnostem posuzované je však zachována, žalobkyně pracuje s využitím svého vzdělání, zkušeností a znalostí a vykonává výdělečnou činnost v plném rozsahu a adekvátní své kvalifikaci; na svůj zdravotní stav je adaptována. Žalobkyně je v záznamu k implantaci TEP levého kolenního kloubu, po ortopedické operaci je předpoklad funkčního zlepšení. Zánik invalidity PK MPSV stanovila shodně dnem 25.6.2018, tj. dnem jednání na OSSZ při kontrolní prohlídce invalidy. Také bylo uvedeno, že posouzení invalidity lékařem OSSZ v roce 2016 bylo nadhodnocené, neboť i v roce 2016 žalobkyně vykonávala výdělečnou činnost v plném rozsahu a adekvátní své kvalifikaci. Závěrem komise uvedla, že žalobkyně není schopna vykonávat práci fyzicky náročnou s přetěžováním nosných kloubů dolních končetin delší chůzí nebo stáním, nošením a zvedáním těžkých břemen; současné pracovní zařazení je schopna vykonávat v plném rozsahu a je adekvátní její kvalifikaci. (Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalované.)

6. **Při ústním jednání** konaném dne 13.6.2019 žalobkyně setrvala na podané žalobě, protože artróza se nezlepšuje, ale zhoršuje, a podle posudkových lékařů, i když nohy nemá v pořádku, chodí, tudíž neshledali důvod, proč by měla být nadále invalidní; podle ní na to nemá mít ani vliv ta skutečnost, že pracuje na plný úvazek, protože práci na kratší úvaze ve svém věku nemá šanci sehnat a je ráda, že má alespoň tuto práci. Žalobkyně nesouhlasila s posouzením na OSSZ ani v námitkovém řízení, a i nadále se domnívá, že by jí měl náležet invalidní důchod, proto závěrem požadovala vyhovění žalobě, neboť kdyby pravidelně necvičila, nebyla na tom tak jak je, což ji vlastně stálo odnětí invalidního důchodu; rovněž uvedla, že se jí dotklo, když pan doktor v posudku OSSZ napsal, že pokud by nadále pobírala invalidní důchod, zneužila by sociální systém financovaný z peněz daňových poplatníků. Zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV, neboť paní žalobkyni se nepodařilo prokázat, že byla nadále invalidní v prvním stupni.
7. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona** následující:
 - (1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

- 8. V § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky je stanoveno: V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (podle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti nebyly shledány, pouze pro snížení (OSSZ), jak uvedeno shora.
- 9. Dle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
- 10. Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).
- 11. Dle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 7.1.2019, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Podle § 76 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.
- 12. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala ponechání invalidity prvního stupně z důvodů v ní uvedených. Po doručení posudku PK MPSV ze dne 24.4.2019 shora uvedeného však má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované nebyla žalobkyně nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, proto žaloba nebyla shledána důvodnou, a soud tedy žalobu zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. (výrok I. rozsudku). Dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, již žalobkyně není invalidní od 25.6.2018, i když se nadále jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, avšak míra poklesu pracovní schopnosti činí pouze 20%. Komise pro posouzení zdravotního stavu Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

měla odborné lékařské nálezy zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního poškození vyplývající z jejího onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 11.7.2018, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobkyně v řízení o námitkách, rovněž i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav a stanovili míru poklesu pracovní schopnosti, jak uvedeno shora. Nejvyšší přiznaná 20% míra poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje minimálně potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobkyně nebyla nadále uznána invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

13. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s požadavkem žalobkyně, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři a komisí v souladu s platnou právní úpravou. Pokud dojde ke zhoršení zdravotního stavu, má žalobkyně kdykoli možnost podat novou žádost o invalidní důchod u příslušné OSSZ, případně si může ihned podat žádost o přiznání statusu osoby se zdravotním poškozením.
14. Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a nepřipustnost kasační stížnosti je uvedena v § 104 s.ř.s. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Plzeň 13. června 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.